

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Patris Gonzali Sylveriae, Societatis Iesv Sacerdotis

Godinho, Nicolao

Coloniae Agrippinae, 1616

Ad persequenda literarum studia Conimbricam missus, Societatem Iesu
ingreditur. Cap. II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44032

vnquam, neque ex suis, neque ex alienis re aut verbo vel leuiter offenderit.

*Ad persequenda literarum studia Conimbricam
missus, Societatem Iesu in-
greditur.*

CAP. II.

VBi Gonzalus decimum septimum attigit ætatis annum, à comite Iacobo Sylueria fratre maximo, paterni status hærede, Conimbricam mittitur, vt coepta studia persequatur. Dum in ea Academia fuit, in qua magno cum fructu annos aliquot insumpsit, in celeberrimo illo habitauit regularium canonicorum cœnobio, quod à sancta Cruce nuncupatur. Qui locus ipsi erat & ad vitanda hominum commercia, quod maximè optabat, & ad exercenda virtutum literarumque opera ex animi sententia peraccommodus. Optimis igitur moribus & disciplinis animum diligenter excoluit: atque in eo amplo & ancipiti Lusitanæ iuuentutis theatro, omnibus scholasticis, præsertim nobilibus, castimonix, modestix, pietatis, atque, vt vno verbo dicam, vitæ cuiusdam verè Christianæ, hoc est, immaculatæ ac puræ rarum præbuit exemplum. Fuerat non ita pridem Ioannis tertij Lusitanorum Regis munificentia & liberalitate extructum Societati Iesu Conimbricæ Collegium, in qua perpauci tunc socij, atque ij magna ex parte non tantum laici, sed etiam alienigenæ, & ad eò nullo habiti in pretio,
vt nomi-

12 VTAE GONZALI SYLVERIAE.

vt nomine ridiculo Franchinotes vulgò dicerentur. Sic à Lusitanis appellari solent viles quidam, & pauperes ex Septentrione homines, qui rerum egestate in patria oppressi, ad externas se gentes conferunt; vrbesque & oppida pererrantes inconditis cantibus plateas implent, victum ostiatim emendicando. Tales propemodum erant eo tempore illi ipsi Societatis homines, qui Conimbricense Collegium primi incoluere Iguoti, ad speciem, viles, nulla literarum, nulla nominis vllius commendatione clari, rebusq; ijs, quæ popularè benevolentiam captare solent, ita destituti, vt ne vnus quidem apud eos esset, qui posset commodè apud populum habere de rebus diuinis concionem. Vno tantùm vitæ exemplo erant clarissimi. Atque hoc vno sic in animos Academicorum penetrarunt, vt eorum plurimos, qui in tota Conimbricensi Academia generis claritate inter ceteros præstabant, ad sui imitationem, ad idemque institutum amplectendum pertraxerint. In his fuere Gonzalus Sylueria, de quo agimus, Rodericus Menesius, Leo Henriquius, Ludouicus Gonzalus de Camera, pluresque alij ex prima regni nobilitate, ipsisque Lusitanæ & Castellæ Regibus coniunctione sanguinis propinqui, quos & alij honestissimi viri grauitate, & literis præcellentes siquuti sunt. Vbi Gonzalus in Societatem receptus est, quàmprimum hominũ ex oculis ac luce sese abripere statuit. Cumque certò sciret grauissimum sibi suis cum fratribus & propinquis de Societatis ingressu certamen futurum, nisi eorum conspectũ atq; impetũ declinaret; superiorum consensu in locum secessit multis Conimbrica leucis remotum. Ibi dies complures secum ipse, cumque Deo solus agens, spiritualibus se me-

se meditationibus diligenter exercuit, agitans animo, quàm sit fallax quamque inconstans humana vita; quantis res mortalium fraudibus inuoluantur; quàm nullo in pretio habenda sint quæ plerique magni æstimât, quorûq; cupiditate irretiti in perniciem misere trahuntur. Multa insuper euoluens de pulchritudine diuina, de sempiterna felicitate, de fidei nostræ mysterijs; multa deniq; de Christ. Opt. Max. humanæ libertatis vindice, quem vnum destructo vetere homine arctissimè amplecti exoptabat.

*Circa susceptum vitæ institutum graui-
ter oppugnatur.*

CAP. III.

HÆc tam diuturna, tamque longinqua Gonzali secessio Comitem fratrem, cæterosque propinquos valdè tenuit ancipites. Nullum interim non mouerunt lapidem, vt quo esset terrarum loco, quidue ageret, agnoscerent: sed frustra, ita Societatis Patribus rem celantibus, ac si omninò essent ignari. Verùm simulatque Conimbricam redijt, delatumque ad propinquos est illum in Societatis Collegio esse; eò protinus veluti factò agmine, accurrunt omnes, atque vt eius sibi videndi & alloquendi copia fiat, vehementer contendunt; idque vt sine vlla dubitatione obtineant, literas superioris offerunt super ea re datas à Rege. Repelli eorum petitio non potuit, Regia præsertim auctoritate suffulta. Prodit in medium Gonzalus, & hinc inde impetentium iaculis exponitur. Multa Comes, multa cæteri propinqui contra nouum illud, quod erat amplexus, instituti genus liberè effutiunt. Benigno